

M. N. MUZEUM HÖRNYÖSI
Hirnap-Könyvtár
Növedéknéplő
1898. évi. 1265.

Redactor responsabil :
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se naște în
Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL :

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr.
Pe un an 6 fl. — cr.

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Popa și Jidanul.

(Anecdotală populară.)

I.

Popa nost, un om vestit
De snove și chefuit,
După ce a mai gătat
Cu trebșorele din sat,
S'a socotit ca să meargă
Să mai dea prin lumea largă
Și pe la alți cunoscuți
Popi, creștini și dăscăluți.

Dară singur nu mergea,
Ci cu sine el ducea
Și pe badea Vasilie,
Om cinstit, de omenie,
Cărunțit în „chitorie“ !
Și chitorul Vasilie
La vorbe se potrivea
Cu popa și îi plăcea
Să asculte
Glume multe.
Deci bucuros se ducea
Cu popa unde-l poștea.

— Mei slugă, mă Pantilie !
(Striga popa cu tărie)
Mergă după moș Vasilie
Și-i spune : de loc să vie
Pân' la mine la vr'o glumă
Și mai la vr'o veste bună !

Moș Vasilie sosește,
Cu popa se sfătuieste,
Și după cum se 'nțeleș
Ambii drumul i-și aleg
Din Arad spre resărit
La *Paulișul* cel vestit,
C'acolo-i vinul curat,
Din care deac'a'i gustat,
Colea pe când te trezești
Tot apă rece dorești,
Și 'n acel sat minunat
Mai este-un popă 'nvățat
Cu-i îi place
Glume-a face !

Deci ambii se pun la cale
Și pe-a Mureșului vale
O iaș glumind, povestind,
Mai cu hohote rișend. —
Pe când ei rideau mai bine,
Iată, o căruță vine.
Popa țice :

— Uită ice !
O căruță c'un ciangău
Bătu-'l-ar fi Dumneșeu !
Tacă că-i bine, Vasilie,
Pentru noi bine-o se fie,
Să ne punem lângă el
În căruță frumușel,
Veți, că suntem cu noroc,
Ajungem cu rënd la loc !

Căruța mereu venia
Din dărăpt s'apropiea,

Când de-odată popa nost :
 — Mă, că nu-î vr'un cfangău prost ;
 De pe nas, veđi: e jidan
 Bată-î Paștile de an !
 Însă nu face nimic,
 Nu te teme nici un pic,
 Î-l rugăm noi frumușel
 Pân' ne videm lângă el
 Și-apoi grija mea de el.
 O idee bună am :
 Când voiă face „ham, ham, ham!“
 Tu să cređi că am turbat
 Și umblu după mușcat ;
 Jidanul, om spărios
 Și din fire prea fricos,
 O să-ți dea frânele ție
 Și el pe jos o să vie ;
 Griji dară, moș Vasilie,
 Să faci cum î-mi place mie !

Tocmai când au isprăvit
 Ei treaba de sfătuit,
 Jidanul cu caii seî
 Trage tocmai p'ângă ei.

— Noroc bun și bani, jupâne,
 Să-ți dea Domnul ađi și mâne !
 Dar n'ai face-atâta bine
 Să ne iaî sus, lângă tine ? . . .
 Fă atâta bunătate,
 Veđi, că moșu-î cărn de spate
 Și mî-e jale să-l mai trag
 Pe jos pe bietul moșneag . . .
 Și-apoi pentru osteneală
 Ne vom face socoteală.

Jidanul prea bucuros
 Pentr'un „geșeft“ de folos,
 Î-î urcă pe amendoî
 Pe ședutul din napoi
 În căruță, și-apoi hai,
 Dă să meargă bieții cai ! . . .
 Merg cam de-o zvêrlită bună,
 Popa 'ncepe-a face spumă
 Și pe Vasa a-î coti
 Și din dinți a mai scrâșni.
 De la-o vreme : „Ham, ham, ham!“
 De caii tresar în ham ;
 Îuda înapoi privește,
 Se miră de ce zărește :
 Popa cu ochii pe dos
 Și la gură tot spumos,
 Vasilie înlemnit
 Stătea la-o parte ferit.
 Apoi s'a rugat frumos
 De jidan, să-î lase jos.
 Jidanul fricos din fire
 Nu stete mult pe gândire,
 Ci întrebă :

— Ce-î cu voaî ?
 Eă merge jos, ăic și zoaî ! . . .
 — Ce să fie, dragul meă,
 Ian, popa a dat de rêu ;
 Mai de ună-đi, precum veđi,
 'L-a mușcat întră liveđi
 Un căne mare, turbat,
 Și acum 'l-a apucat
 Bóla grea, ăisă turbare,
 Chiar în gradul cel mai mare ! . . .

— Vuî di mine, ăic io zoaî,
 Io nu șed mi mult cu voaî . . .
 Hai, muna thu caî frumos,
 Și io dupi voaî pi jos ! . . .
 Popa iară : „Ham, ham, ham !“
 Îuda preste cal și ham,
 Una, dóuă, hup și țup,
 Sare iute ca un lup,
 Și merge încet pe jos
 De frică chiar bucuros
 C'a scăpat de om turbat
 Sănêtos și nemușcat.

(Va urma.)

Vesela descriere a jalnicei lupte dela Reșinari,

saă

Secretul unei tralste cu oenușă.

O, tu idole binefăcător, cheia tuturor relelor, balsamul tuturor neisprăvitelor, dă-mi putere, că-î negreală, hârtie și condeiă am, ca să încondeez lupta cea strașnică dela *Reșinari*, picior de iad, lupta cea mare, de care cea de la *Câncereț* să se ascundă cu rușine.

Era ăiua Sâmbetei, ajunul lăsatului de șec, ăi de mărturie pentru reșinarenî și pentru poplăcenî, a căror interminabilă cărtăboși trebuiaă vânduți pentru a nu-î apuca postul. Sórele de mărimea unui glob de aur era de vre-o câteva duzine de sulite pe ceriă și lucea și lucea și încălđia de-ți venia să țipi țolele și să te scalđi. De și erau órele 10, luna, codrul vêcolacilor se cotromenta dinspre sóre-apune, cam întunecată la potros, de părea că și ea *năđăia* că ce are să se întempe în curênd.

Dar ce s'aude ? O larmă teribilă, bubuit de — păpuci și ciobóte, foșnet de opinciă fundus-talpă, o negură de prav, zeă, că nu era de pușcă și pe cinstă vê spuî, că nu era de tun, nu, și de o miă de ori nu, ci era prav de țerină. Ce era ? Nimic. Ba erau copii, cari eșiaă de la șcôla situată în piață, copii, aristotei, după chipul și asemănarea dascălilor și hêrbarilor (era să ăic Herbariilor) lor, uniî cu carte mai multă, alțiî cu mai puțină, în tot casul însă cu mai puțină decât cu mai multă.

Umbra lui Pestalozzi, dascălul *Ali Gălușcă de Box* după ce și-a învățat copiii cum să împarte trei paie la doi măgarî și că a umbla e a face gimnastică, a merge în Poplaca *faci geografie*, a-ți căuta în cap *faci istorie naturală*, a sparge capul unui coleg *faci anatomie*, a injura cruci și rescruci, proroci și evangeliști *faci religie*, cum ăic, după ce î-a făcut tobă de carte le-a dat drumul să se ducă fiecare pe la casa cui î-l are, că mai bine-î pare. Și-a luat apoi pălăria, cu care și-a acoperit partea cea mai slabă a trupului — *capul*, și a îmbrăcat apoi *slănina*, ca să n'o batjocuresc palton și cu nasu 'n vânt, cu mâna 'n șold, a plecat ca un Ivan nr. 2.

Dar, minunea minunilor, în ușa șcôlei cine era ? Era, măre, era o *stahie*, o măere deahălea, pe cari Dumneđeă le-a învrednicit cu o siră a spinărei mai lungă ca de comun, era, ca să scurtăm vorba, o strigóie. Ce privește mărimea, să vê ajungă deacă vê spun, că semena cu *Conu Ali Gălușcă de Box* și amendoî sunt taman ca hălealalte *animale nearipate* (id est :

omeni), deacă se ardică pe un scaun. Amândoi două nevoi, ca două scaunece.

Inimicul *Popóica-strigóia*, cum vede mutra lui *Conu Ali Gălușcă de Boz*, i-și ardică aripa dreaptă, adicățile chipu-maram-maramite mâna dreaptă și mi-'l lovește pe codița lui Pestalozzi oblu 'n numele Tatălui. Coconu se reculege puțin, dar inimicul îndârjit, cu ochii spumând de mânie, mai cătrănită decât Lucifer asupra stelelor, îi astupă găurile ochilor (găurile dovleacului) cu un nu știu ce și nu știu cum... óre cum se-î dice? Aha! Mî-o vent în minte: cu un noî soiî de armatură, cu o traistă cu cenușă, așa, încât bietul dăscălenciu nu mai știea în momentul acela de e *fióiorul orî fata mamei sale*.

Dar n'a fost destul. Dușmanul Popóica, contrar regulilor de răsboi, în loc să ia pe invins drept prisioner, mi-'l înhață și mi-'l face harța-parța, de gândea că-î prăpădăul sfântulețului. Traista — uitasem să vă spuî, uitam'ar creditorii — era cam cu *resuflătorî*, și cum da Popóica, mi-'l învăpsea pe Cuconu Gălușcă de gândea că-î o crumpănă coptă în cenușă, așa de sur și de pârlit era.

Pêrul i-să ardicase în ținută revoluționară, i-să făcuse măciucă, nasul par' că-î era lovit cu lopata, sbierățul răgușit de dulceața cenușei, mustețele, câte biata-î mai remase, erau pline de cenușă, știî, ca zăharul de prăjiturî. Pălanul dela gât i se turtise tot, o areapă dela palton, orî mai bine ăis *slănină*, zburase în mâinile dușmanului, ochii i-să prefăcuseră ca două stelnițe, pe față, în gură și pe gât i-să adunasă atâta cenușă, câtă nici mășinariile dela Reșița nu produc.

Cum era întins la vatră ca o bróscă țestósă, a fost pus pe țol și dus acasă, unde se vede că și astăđi se tot spală, căci apa pe rîu și astăđi e tot tulbure.

Affaire-ul, mi se pare, încă nu e terminat. E vorba de un *duelău*. Cóna Popóica primește dulăul, cu condiție, ca să se bată cu Conu Gălușcă în moderna sală de arme, adicățile în *cotețul porcilor*, unde, deacă nu tocmăi arma, dar lighiónele purecilor totuși vor scóte sânge rěu din litiganți. Armele vor fi: pentru Popóica *clanaretul* bărbatu-so, saî apoi *mestecăul mămăligelor*, iar pentru Cuconu Cenușotcă *prăjina cea de fên*. Secundășii Popóiceî vor fi *Păpăróie* din Găinari și *Scrófa* din Porcești; iar ai Cuconului: *Trăistaru* din Cenușeni și *Cenușilă* din Trăistești. Lui Cuconu Gălușcă i-s'a dat voie, ca în restimpul luptei să-și póta pune la ochi o părechie de ochelarî-piele de caî.

O parte din smântâna satului vrea să-î ridice lui Cuconu Gălușcă o statuă de mămăligă făcută din făină de carî-scórță și sărată cu cenușă, iar corpul didactic îi va preda o cunună de ceapă și un buchet de usturoiî. Și ce e mai mult: o dușmană a dușmanei lui Cuconu Gălușcă, o órbă semioculară dela ușa bisericeî, drept cinste pentru invinsul, i-a oferit mâna proprie.

Așa a sfêrșit Cuconul dascăl, Ali Gălușcă de Boz, dulcele Crăciunului, cu cenușă de post, astfel a încheiat septemâna, întocmai cum a început'ó țiganul când 'l-aî dus Lunca la spëndurátore, ceea ce 'l-a făcut să se mire, că: „Bine încep septemâna asta!“

Dr Mistreș, m. p.
veterinar în Reșinari.

Din vieța casnioă.

— Ce mă tot necăjești, nevastă; țî-am spus odată, că n'am banî și nu-țî pot cumpăra haină de mătasă!
— Eî, bine drăguțule, dar aî omenie.
— Dórá nu vrei să-mă cheltuiești și pe aîa!?!..

Din gramatică.

Eleva: Cunosc deja pe deplin modurile și formele verbelor, d-nule profesor, mă poți întreba orî-ce.

Profesorul: În care formă stă verbul: *eă iubesc*?

Eleva: În forma *pasivă*.

Profesorul: Cum? Pentru ce pasivă?

Eleva: Pentru că mî-aî ăis de multe orî, că iubeshî — *fără speranță*.

În București.

Strěinul: Când se ia de regulă masa în restaurantul d-vóstră?

Chelnerul: Dejunul de la 7 până la 11 óre, ojina de la 11 până la 3, prânđul de la 3 până la 8, cina de la 8 până la 12.

Strěinul: Dapoî așadară când se ved orașul?

Numai jumătate.

Un „poet“, care se credea obiectul admirațiunei universale, ăice odată într'un salon:

— Unde numai mă duc, lumea mă admiră, uitându-se la mine ca și cum așî fi *vr'un vițel cu două capete*.

— Oh! — îi răspunde Păcala, care era și el de față, — nu trebuie să cređi decât *numai jumătate* din ceea ce ăice lumea!

Afurisăniile jupânului Schmerzenherz.

- Pruncele thoi se capeta on tutor bun și conștințios !
- Fata tho se facă *neesactă* statistica sofletelor !
- Se primască Dumizo tot ce se dă di pomană pintru sofleto tho !
- Nevasta tho se capeta ingaduința dela procuror ca se cerceteze pi thine !
- Róta di la elektrische tramway se seruta ochiu tho cela di găin !
- Se capeta thu on palma di la on limba di la on mare clopot !
- Se chimpere moseum cu on suma mare di la veduva tho — scheletu tho !
- Harchangelo Michael-leben se aline dorele tho !
- Se peregrineze thu des pi la Seghedin !
- Se fi thu Rege în Grecia !
- Se fi thu reafiat *după miroș* !
- Sudorea tho se pica pe ciortu di la on urs !
- Se pune Dakter-leben munile loi pi stomache tho !
- Și Creatoru pi sufleto tho !
- Oftica se amortiseze viața tho în rate mai marī !

— On chine torbat se trezasche la thine din somn !

— Bată-'l Crucea se fugă dinnaintea tho — în busunaru tho !

C a u s a.

— Ce e cauza, tată, că nu ești îndestulit cu purtarea vărului meu ?

— Pentru că *jocă cărți*.

— Dar și d-ta joci !... Alaltăieri nóptea a-ți jucat împreună.

— Știu, dar veđi, *a câștigat el, mișelul* !

Surdo-muți de astăzi.

Un cerșitor «*surdo-mut*» primește de la un domn, de pomană, o pițulă.

— Î-ți mulțumesc, d-nule, Dumneđeui să-ți dee sănătate !

— Cum, mă ? Dar poți să vorbești ?

Cerșitorul remâne incurcat, apoi continuă :

— Da, d-nule ! *Surdo-mutul* cel veritabil a mers ađi să *asculte* predica preotului noū, rugându-mă, ca să-'l *substituiesc* eū până ce se va rentorce.

La barbier.

— Griji, mă, că m'ai tăiat. Ești un *purcar* ordinar ! Grijește mai bine de mine.

— Nu știu, sêrut mâna, ore pentru aceea sum *purcar*, fiindcă *griješc de d-ta*, orī pentru aceea *griješc de d-ta*, fiindcă sum *purcar* ! ? ...

S'a înșălat.

Nevasta : Așa mî-ai Țis, că me vei iubi până la morm nt.

Bărbatul : Ce-am Ńtiut eu atunci, că vei trăi at ta ? ! . . .

Din religie.

Popa : Ce trebuie să facem, pentru ca să ni se ierte păcatele !

Băiatul : Să facem păcate.

Dorința Mișiciei.

Unchiul : Ce ai dori, Mișică, să-Ți cumpăr de Țiua onomastică ?

NepoȚica : O păpușă vorbitoare, dar care să vorbească at ta, c t mama, când vine t tuca t rȚi  acasă.

De ale copiilor.

Tatăl : Pentru ce ai bătut pe fetița notarului, d r natule ?

Copilul : Ne-am jucat de-a Adam Ńi Eva Ńi ea a m ncat întreg mărul singură.

O anecdotă.

Vulpea a dat într'o cursă, care  -a rupt piciorul. Biata vulpe rămasă numai cu trei picioare, să  ntorse spre cursă, m ng indu-să astfel :

— Nic  un năcaz, că Ńi aș  — m'a durut un deget de la el !

 n biserică.

X. D mne, d -mă 100 de zloȚi.

Y. M , ești ingr t, cer  prea mulȚi de odată, cere tu numai de c Ți ai lipsă !

X. Oho ! Că atunci ar trebui să cer vr'o 10.000 de zloȚi.

Galantul.

—  -m  pare rău.

— De ce ?

— Am  mbeiat pe servitoarea d-tale cu o cor n  bacșis Ńi n'a vrut să primească ; m -a Țis, că ea nu-   ndalinat  să primească bacșisuri.

— Apoi, de ce-Ți pare rău ?

—  -m  pare rău că n'am Ńtiut nainte că ea nu primește bacșis, că deacă eu o Ńtieam asta, atunci o  mbeiam cu 10 fl.

Colegialitate.

Cerșitorul (c tr  un profesor-chimist) : D-nule coleg , te rog, d -m  c Ți-va crucer  de pomană !

Profesorul : Nimernicule, cum  ndr snești să mă numești de colegul te  ?

Cerșitorul : Cu tot dreptul. Ori ce creȚi că ar fi deosebirea între ocupaȚiunile nóstre ? D-ta, ca chimist, disolvă alcoolul pentru ban , iar eu disolv ban  pentru alcool ! . . .

La concert.

D-șora Lenora, care Ńi-a căpătat educaȚia la p nșion Ńi la conservator, Țise c tr  tatăl se  la un concert :

— Tac , papa, Ńi bagă de samă, că acuma vine un *adagio* minunat !

Tatăl se  sare iute de pe scaun Ńi  ntorc ndu-să spre ușă întreabă :

— Pe unde vine, că eu nu-  văd ? ! . . .

TELEGRAME.

Caranșebeș, la 23 martie a. e. *Representanța comunității de avere Ńi-a Ținut er  adunarea generală. De președinte era c t p'aci să fie ales  ndr sneșul pigmeu, Mareșalul locotenent campestru, Esc. Sa Teodor cavalier de Seracin, dar — onóre lor — bravii grănițeri aș fost la culmea renumelui lor, aleg nd de președinte iarăș pe vrednicul urmaș al fie-ertatului general Doda, pe modestul locotenent în pensiuine Ilie Curescu, carele — abstrag nd dela virtutea-  de a fi «modest» — mai are virtutea de a se bucura de încrederea tuturor organelor administrative-politice,  ncep nd dela d-nul primar Burdea, până la  naltul Milistrom. — Onóre vouă, bravilor grănițeri, cari a-Ți priceput, că un simplu locotenent e mai de valóre, dec t un mareșal-locotenent campestru.*

Caranșebeș, la 23 martie, a. e. *Țin ndu-să adunarea generală a reprezent rei comunității de avere Ńi pun ndu-să la vot alegerea presidentului, unii (puȚin delic Ți) dintre reprezentanȚi, aș votat pentru Esc. Sa Teodor cav. de Seracin, majoritatea membrilor din reprezentanță însă respect nd  naltul rang al d-nului general Seracin Ńi Țin nd cont de proverbul : «deacă te amesteci în t rițe, te m n nc  . . . etc.» nu 'l-aș ales, ci*

aŭ ales iarăși pe modestul, dar de toate pricepătorul Tausendkünstler Ilie Curescu, «fihodnogiŭ» neactiv.

Onóre majorității din reprezentanță, pentru că nealegându-l pe d-nul Seracin, a salvat onórea celui mai de frunte ostaș român.

Caranșebeș, 23. martie n. Rugăm pe on. Redacțiune a ne reserva de acum nainte în «Vulturul» loc în estensiune barem de vr'o trei kilometri pentru de a ne putea espune părerile nóstre în unele isprăvi granițerești și de a putea lăuda per longum et latum pe bravul președinte Chirie Iulescu. — *Maș mulți granițeri.*

Reșinari, la 16 martie a. c. Cofărițele de aici aŭ ținut ađi nópte adunătură. La propunerea archicofăriței Ițoșă Piciordeporc a fost ales cu unanimitate de voturi mendru de neonóre dăscălenciul Coconu Gălușcă. A urmat apoi benchet cu supă de hârtie, rasol de papăndeckel și mere cópte, fripte și ferte. Noulŭ mendru i s'aŭ făcut ovațiunŭ, ridicându-se de pěr în sus.

Partea seriósa.

Istoria Românilor.

Monumentala operă a d-nului A. D. *Xenopol* «*Istoria Românilor*», care până acuma se vindea cu 30 fl., ađi fiecare Român doritor de a cunoște gloriosul trecut al neamului seŭ, precum și fazele prin cari a trecut românismul de la trecerea divului nost strămoș Traian preste Dunăre și până la venirea actualului domnitor Carol pe tronul României, o póte avea *cu prețul bacatel de 6 fl.*

Întreaga operă constă *din 12 cărți voluminoase* și e tipărită pe hârtie fină satinată, cu un tipar fórté îngrijit.

În special sunt minunat istorisite resbóiele Romanilor cu Daciŭ, resbóiele crunte purtate de Stefan cel Mare și de Michaiŭ Eroul cu Turciŭ, Răpirea Bucovinei, Luptele Românilor transilvaneni, etc., etc., etc., cari frumóse istorisirŭ tóte servesc spre onórea penei celebrului istoric român A. D. Xenopol.

După părerea nóstră n'ar trebui să lipsească aceasta operă monumentală din nici o casă românească. Tot Românul de bine, fie chiar și cel cu cea mai mică dare de mână, ar trebui să aibă aceasta operă ca o sfântă podóbă aŭ casei sale.

Subsemnata Administrațiune având la deposit câteva corpuri complete din aceasta operă, i-și ține de o sfântă datorință morală a le respândi printre Români, drept ce vine a îndemna respectuos pe toți Româniŭ spre a-și comanda «*Istoria Românilor*».

E a se comanda de la subsemnata Administrațiune, trimițându-se nainte prețul ei de **6 fl. plus 30 cr.** speșele de pachetare și rambursă.

Trimitem opul complet și la un simplu avis prin vr'o cartă postală, dar în acest cas pachetul se va trimite adresatului cu **rambursă postală** (Post-Nachnahme).

Cu deosebită stimă :

Administrațiunea „Vulturului“.

Oradea-Mare (Nagyvárad).

BIBLIOGRAFIE.

„**Enciclopedia Română**“, publicată din însărcinarea „Asociațiunii pentru literatura rom. și cultura poporului român“ de Dr. C. Diaconovich. Fascicolul VII (pag. 568—664), care cuprinde articolele Brandywine Creek—Călărași este fără îndoială cel mai interesant dintre toate câte au apărut pân' acum din această mare și valoróșă publicațiune. În acest fascicol se termină litera *B* și se cuprind și vr'o 200 articole cu inițiala *C*. Mai multe sujete de interes special românesc sunt tractate pe larg și cu îngrijire deosebită, s. e. în materie geografică: Brașov (A. Barsean), cu 2 ilustrațiuni (Bis. Sf. Nicolae și gimn. rom.); Bucovina (Dr. Sbiera) un studiu de mare interes; Bucuresci, cel mai mare articol dintre cele apărute pân' acum, lucrat de mai mulți autori și înzestrat cu planul orașului și 8 ilustr. fórté frumóse (Cal. Victoriei, Bulevardul, Biserici, etc.), Budapesta; Bulgaria (Buzoian); Buzeu cu 5 tablouri (Episcopia, Măn. Banul, Liceul, Șc. primară, Spitalul); Căciulat (Dr. Vuia); Calafat; Călărași, etc. Dintre articolele biografice amintim: Brătianu, Bredicean, Brialmont, Budai, Budiștean, Bumbac, Burada, Bursan, Butean, Buzescu, Caian, etc.; apoi în materie de istorie: Bresle (Floru), Brodnici (Onciul), Bufani (Traila), Bunievați (Trif) și în fine din alte ramuri: Budget (Robin), Bunuri (Filitti), Byron (Străjan), Bórsee cu 2 ilustr. și Bryozoari cu 1 ilustr. (Dr. Leon), Bumbac, Cacao, Cafea, toate ilustrate, etc.

„Encicl. Rom.“ apare în 30 fasc. de câte 100 pagini cu numeroșe ilustrațiuni și harte și se prenumeră la editorul *W. Krafft* în *Sibiu*, ori prin librării (pentru România deposit gen. la *Storck & Müller, Bucuresei*) cu prețul de fl. 1.— (resp. 2 lei 50 b.) care este a se achita anticipativ pentru cel puțin 10 fasc.

Adieri este titlul unui drăgălaș volum de poesiŭ lirice, eșite din peana tinerului poet român Traian *Mihaiŭ*. Atât esteriorul, cât și conținutul acestui volum este atât de plăcut, încât nu putem în destul aduce laudele nóstre atât talentatului tiner poet, care ne îndreptățește la mari speranțe, cât și institutului tipografic „*Minerva*“ din Orăștie, din care a eșit acest volum de poesiŭ cu un esterior și tipar atât de drăgălaș. Recomândăm tuturor cetitorilor nostri acest volum de poesiŭ, care costă numai 50 cr. plus speșele postale și care se póte procura da la „*Minerva*“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

POSTA REDACȚIUNEI.

Dr. I. Să fi d-ta de 100 de ori profesor erudit și zoolog de prima forță, totuși noi nu-ți vom crede, că ursul de mare trăiește numai în marea înghețată, pentru că noi am văzut dihăniile de acestea și în menageria din Budapesta; apoi de! De unde cutezi d-ta a afirma, că vulpea ar prinde găinele cu vic-leșug, când pe ale noastre pe toate le-a prins cu gura. Apoi — risum teneatis! mai dăci, că luna numai noaptea apare, par'că d-ta nici când n'ai stat de vorbă ziua cu colegul Dr Smigelszky din Blaj. — Mai mereu dară cu „știința“ cea mare, că nici noi nu suntem tocmai bătuciți la căpătină.

Domnii abonați la «Istoria Românilor», cari în decursul acestei luni au primit dela Administrațiunea fôiei noastre numitul op, sunt rugați a cerceta printre cele 12 volume primite, deacă vor afla două volume egale (ambele volume n-rul VI.) ca să binevoiască a ne retrimită unul din aceste volume ca să li se trimită volumul nr. IV. Erôrea vine de acolo, că din greșeală de tipar și pe prefața volumului IV este tipărit n-rul VI.

Scaevola. Cula din Voila nu este identică cu Cula din Vêrșeș. Cula din Voila e deputat în parlamentul Palestinei moderne, pânăcând Cula din Vêrșeș e o ruină pe vârful muntelui vântoselor din țara archi-milionarului Spatarius Vladimirescu.

Toma necredinciosul. D-ta iară nu vrei să crezi, că există paseri, cari sboră până la stele. Vulturul, archipăsărescul Rege al tuturor sburătoarelor s'a convins mai deunăzi, că sunt

paseri, cari sboră până la stele. Deacă nu crezi, zonează numai până la Vêrșeș și la «Luceafăr» vei da de o Cocôrdă. Adevărat însă, că aceasta cocôrdă n'are aripi, dar în schimb are o inimă bună românească, cu care cârmuiește «Luceafărul».

Logodnica contelui Stuart (Cimpani). Să nu fi supărată pe noi, dămnă contesă în spe, dar de fel nu-ți putem aproba purtarea d-tale. Deacă d-ta erai fidelă d-nului Tachi și nu umblași după aventurii drăgostose, vroind a deveni «contesă», atunci sigur nu ajungeai batjocurită de dămnă Lucreția de Brandenburg. Salutare archipăsărescă!

Visi. Te plângi, că d-nul Ho Iorôgă și-a câștigat toți banii în »ferbel« și tot numai cu cărți mici: 18, 19, 20, 21, și doi porci. Nu știi însă cum te-a putut câștiga chiar și cu doi porci, când d-ta singur represinți pe trei.

Blictry. Ei, frate, deacă n'ai dorit să-ți cadă părul, adecă să pleșuvești, atunci de ce nu te-ai născut în Reșița? Sau să te fi așezat de timpuriu în Boroșineu, că vezi, părintele Bălan de acolo are mai mult păr pe cap decât alta moimă pe întreg trupul.

D-șoreș E. (S. M.) » Poesiile« d-tale ar fi minunate, dar reu ai făcut, că le-ai dat titlul de «Foc și pară», ar fi fost mai nimerit a le boteza de »Prav și cenusă«. Îți concedem, că dragostea d-tale e nemărginită și asta o deducem din împrejurară, că — precum vedem din »poesiile« d-tale — ea nu se oprește numai la unul, ci face »salon-visit« la mai mulți flăcăi.

Prețuri moderate.	La bereria lui	Mâncări gustușe.
M a r t i n D o b r â n s z k i		
fost „Wittman“		
în ARAD, strada Forray.		
Promite o atențiune deosebită pentru publicul românesc.		
Bere escelentă.	A R A D.	Vinuri bune.

P â n ă l a 30 m a r t i e

poți cumpăra cu 25% ori-ce mai ieftin în prăvălia lui

N Á D O R L. & C O M P.

Oradea-Mare (str. Arborele-Verde).

Cel mai mare magazin de ghete femești și bărbătești. Tote articolele de modă pentru bărbați.

Cel mai bogat asortiment de pălării.

Prețuri surprinzătoare de ieftine.

Câmeși albe și colorate, gulere, manchette, câmeși de saten, ciorapi, mânuși, cravate, parfumerii, portmonee, bastone și bumbi,

TELEFON.

TELEFON.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octombrie 1897.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.						Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.							
		Accel.		Person.		Mixt.			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	5 28	7 —	6 12	—	Budapesta	pleacă	9 15	2 15	5 45	8 30	—
Huedin	"	12 20	6 40	8 37	7 54	—	Nagy-Káta	"	10 20	3 25	7 54	10 16	—
Ciucea	"	12 52	7 09	9 19	8 32	4 40	Szolnok	"	11 19	4 23	9 27	11 31	—
Bucea	"	—	—	9 33	8 51	5 13	P.-Ladány	"	12 55	5 55	11 53	2 —	5 —
Bratca	"	—	—	9 50	9 10	5 38	Bárand	"	—	—	12 07	2 12	5 17
Vad	"	1 34	7 47	10 08	9 30	6 13	Sáp	"	—	—	12 24	2 27	5 38
Aleşd	"	†1 48	†7 59	10 25	9 48	6 42	Berettyó-Ujfalu	"	1 33	6 30	12 46	2 47	6 04
Teleagd	"	2 01	8 11	10 42	10 07	7 10	M.-Peterd	"	—	—	1 —	3 —	6 21
F. Oşorheiü	"	—	—	11 01	10 27	7 38	M.-Keresztes	"	—	—	1 14	3 12	6 37
Velenţa	"	2 25	8 32	11 10	10 37	7 51	Bors	"	—	—	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare	soseşte	2 30	8 38	11 17	10 44	8 —	Bihar-Püspöki	"	—	—	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare	pleacă	2 38	8 43	11 32	11 04	2 22	Oradea-Mare	soseşte	2 11	7 07	1 48	3 42	7 22
Bihar-Püspöki	"	—	8 51	11 42	11 15	2 37	Oradea-Mare	pleacă	2 18	7 14	2 06	3 58	1 22
Bors	"	—	—	11 50	11 22	2 48	Velenţa	"	2 25	—	2 30	4 05	1 31
M.-Keresztes	"	—	—	12 03	11 37	3 20	F.-Oşorheiü	"	—	—	2 41	4 16	1 46
M.-Peterd	"	—	—	12 15	11 50	3 38	Teleagd	"	2 50	7 43	3 03	4 38	2 19
Berettyó-Ujfalu	"	3 18	9 22	12 29	12 05	4 16	Aleşd	"	†3 04	†7 56	3 21	4 56	2 50
Sáp	"	—	—	12 47	12 28	4 49	Vad	"	3 26	8 18	3 45	5 20	3 32
Bárand	"	—	—	1 01	12 42	5 15	Bratca	"	—	—	4 06	5 43	4 08
P.-Ladány	"	3 56	10 03	1 34	1 19	5 31	Bucea	"	—	8 51	4 27	6 04	4 36
Szolnok	"	5 32	11 44	3 35	2 37	—	Ciucea	"	4 16	9 07	4 58	6 31	5 03
Nagy-Káta	"	6 34	12 41	4 45	5 —	—	Huedin	"	4 52	9 37	5 32	7 16	—
Budapesta	soseşte	7 50	1 50	6 20	7 —	—	Cluj	soseşte	5 55	10 37	6 39	8 33	—

Oradea-Mare—Seghedin.						Seghedin—Oradea-Mare.					
		Person.		Mixt.				Person.		Mixt.	
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 25	7 30		Seghedin	pleacă	3 45	10 25	6 40	
Ósi	"	10 30	4 36	7 44		H.-M.-Vásárhely	"	4 44	11 05	7 57	
Less	"	10 48	4 56	8 06		Orosháza	"	5 39	11 54	9 38	
Cefa	"	11 03	5 12	8 29		Ciaba	"	7 —	2 33	4 50	
Salonta	"	11 26	5 37	9 08		Giula	"	7 27	3 05	5 26	
Kötegyán	"	11 46	†5 57	9 37		Sarkad	"	7 47	3 27	5 56	
Sarkad	"	11 57	6 09	9 51		Kötegyán	"	†7 56	3 39	6 09	
Giula	"	12 21	6 34	10 21		Salonta	"	8 23	4 10	6 47	
Ciaba	"	2 10	7 22	4 42		Cefa	"	8 42	4 34	7 18	
Orosháza	"	3 10	8 32	5 48		Less	"	9 04	5 —	7 51	
H.-M.-Vásárhely	"	4 00	9 26	7 —		Ósi	"	9 21	5 19	8 16	
Seghedin	soseşte	4 35	10 20	7 55		Oradea-Mare	soseşte	9 32	5 30	8 31	

Oradea-Mare—Arad.						Arad—Oradea-Mare.					
		Person.						Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 25	7 30		Arad	pleacă	5 10	11 20	9 25	
Ósi	"	10 30	4 36	7 44		Curticî	"	5 39	11 49	10 07	
Less	"	10 48	4 56	8 06		Ciaba	"	6 40	12 54	11 50	
Cefa	"	11 03	5 12	8 29		Giula	"	7 27	3 05	5 26	
Salonta	"	11 26	5 37	9 08		Sarkad	"	7 47	3 27	5 56	
Kötegyán	"	11 46	†5 57	9 37		Kötegyán	"	†7 56	3 39	6 09	
Sarkad	"	11 57	6 09	9 51		Salonta	"	8 28	4 10	6 17	
Giula	"	12 21	6 34	10 21		Cefa	"	8 42	4 34	7 47	
Ciaba	"	2 23	7 17	4 32		Less	"	9 04	5 —	7 51	
Curticî	"	3 28	8 20	5 38		Ósi	"	9 21	5 19	8 16	
Arad	soseşte	3 55	8 47	6 05		Oradea-Mare	soseşte	9 32	5 30	8 31	

Numerii cei groşi înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de minute dimineața. — Numerii sămași cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.